

ת"פ 27845/06/14 - מדינת ישראל נגד אביבה אזולאי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 27845-06-14 מדינת ישראל נ' בן מויאל ואח'

בפני כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

2.אביבה אזולאי

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשמת 2 עו"ד משה קשלס

הנאשמת בעצמה

גזר דין

פתח דבר

הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות של העלבת עובד ציבור, לפי סעיף 288 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 30.08.12 בשעה 23:25 לערך, הגיעה שוטרת לבית מגורים ביבנה, בעקבות תלונות שכנים על רעש הבוקע מן המקום. השוטרת הסבירה לנוכחים את הוראת החוק, הזהירה אותם לבל ימשך הרעש ועזבה את המקום.

לאחר שהתקבלו תלונות נוספות משכנים אודות הרעש, הגיעו למקום בשעה 00:19 לערך, השוטרת ושוטר נוסף וכן פקח. הנוכחים במקום גידפו אותם וצעקו עליהם כי יעזבו את המקום. הנאשמת דחפה את השוטר בחזהו וכן, גידפה אותו וכינתה אותו בכינויים עולבים.

בנסיבות אלו, התקרבו האחרים אל השוטרים וכן, הושלך לעבר השוטר כסא פלסטיק אשר פגע בידו הימנית והוא סבל מכאבים.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה לעונש את חומרת מעשיה של הנאשמת ונסיבות ביצועם.

עוד הדגישה כי בהתאם להתרשמות שירות המבחן, הנאשמת נקטה בגישה המצמצמת מאחריותה לעבירות, שללה אלימות פיזית מצידה וניכר כי קיים קושי להכיר באחריותה לביצוע העבירות.

הנאשמת אמנם נעדרת עבר פלילי, אך לאור חומרת העבירות שביצעה והתרשמות שירות המבחן מגישה לאירוע, אין לאמץ את המלצת שירות המבחן לביטול הרשעתה של הנאשמת. כן, ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשמת לא הצביעה על פגיעה קונקרטית שתגרם לה כתוצאה מהרשעתה בדיון.

המאשימה עתרה להשית על הנאשמת עונש מאסר מותנה וקנס.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו לעונש את נסיבות המקרה ואת נסיבותיה האישיות של הנאשמת. ב"כ הנאשמת ציין כי העבירות שביצעה הנאשמת אינן מן הרף הגבוה וכי דובר באירוע חריג שאינו מאפיין את אורחות חייה. עוד הדגיש כי העבירות בוצעו לפני כשלוש שנים.

הנאשמת הינה אם צעירה חד הורית, המגדלת ומפרנסת את בתה לבדה. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, הודתה במיוחס לה ולמדה לקחה. הותרת הרשעתה של הנאשמת תפגע בפרנסתה בעתיד. על כן, עתר ב"כ הנאשמת לאמץ את המלצות שירות המבחן, לבטל את הרשעתה של הנאשמת ולהטיל עליה עונש מוחשי וחינוכי בדמות צו של"צ בהיקף של 80 שעות.

הנאשמת אמרה בבית המשפט כי היא חוזרת בה מהדברים שאמרה, היא מכירה באחריותה ורוצה לתרום ממזמנה. הרשעתה או הטלת עונש מאסר מותנה הם כתם שיכביד עליה ויפגע בעתידה ובעתיד בתה.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן גולל את קורות חייה של הנאשמת. הנאשמת בת 36 שנים, רווקה, אם חד הורית לפעוטה בת שנתיים. שירתה שירות צבאי מלא, עובדת כמנהלת אדמיניסטרטיבית בחברה בתחום המחשבים.

הנאשמת נעדרת עבר פלילי. ניכר כי העבירות שביצעה אינן מאפיינות את אורחות חייה.

שירות המבחן ציין כי הנאשמת נקטה בגישה המצמצמת מחומרתה ואחריותה למעשיה וייחסה את מעורבותה להתנהגות תוקפנית מצד השוטרים והפקח העירוני כלפיה. היא תיארה כי התקיים ויכוח מילולי, שאף כלל צעקות וקללות, אך היא שללה כי נקטה באלימות פיזית.

שירות המבחן ציין כי הנאשמת לא העלתה נימוקים קונקרטיים לפיהם הרשעה תפגע בעבודתה. עם זאת,

לאור העובדה כי זו מעורבותה הראשונה והיחידה עם החוק והיא נכונה לשאת בעונש שיוטל עליה, תוך הבנת הפסול בהתנהגותה, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתה של הנאשמת ולהשית עליה עונש חינוכי בדמות צו של"צ בהיקף של 80 שעות.

דין

ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעתה בדין של הנאשמת, עקב נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה ושל הנאשמת.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטרף שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

הנאשמת לא הצביעה על פגיעה קונקרטית וממשית בעתידה. ב"כ הנאשמת ציין כי הרשעתה אמנם לא תגרום לפיטוריה מעבודתה הנוכחית, אך פרנסתה העתידית תפגע. אין די באמירות בעלמא ובפגיעה אפשרית בפוטנציאל תעסוקתי עתידי. אין לנאשמת מומחיות מסוימת עליה הצביעה אשר לא תוכל לעסוק בה באם תורשע. היותה נעדרת עבר פלילי אינה יכולה להוות שיקול לעניין זה.

עוד אציין כי ביטול הרשעתה בדין של הנאשמת, במקרה דנן, תפגע באופן מהותי בשיקולי ההרתעה. מעשיה של הנאשמת, הכוללים הן אלימות פיזית והן אלימות מילולית אשר הפנתה נגד שוטר, האמון על אכיפת החוק, מחייבים העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם. הדבר מקבל משנה תוקף לאור התרשמות שירות המבחן כי הנאשמת מצמצמת מאחריותה למעשים ותולה בשוטר אותו תקפה ועלבה בו את הגורם למעשיה.

התנאים המצטברים, שנקבעו בהלכת "כתב" ובהלכת "ציפורה" המאוחרת לה, לפיהם ניתן להורות על ביטול הרשעתה של הנאשמת, אינם מתקיימים וזו תיוותר על כנה.

בבוא בית המשפט לגזור את דינה של הנאשמת, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך חברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשעה הנאשמת.

אין להקל ראש בעבירות בהן הורשעה הנאשמת, אף אם אין הן ברף העליון. פגיעתן בערכים המוגנים אינה

מבוטלת כלל ועיקר. עבירות תקיפת השוטר והעלבת עובד ציבור המבוצעות כלפי שוטרים הממלאים את תפקידם, פוגעות באושיות השלטון ובסדרי שלטון תקינים. הן חותרות תחת ההגנה על שלמות הגוף והחיים של העוסקים במלאכת אכיפת החוק ושמירה על הסדר הציבורי.

בתי המשפט עמדו לא פעם על חומרת עבירות אלו. לעניין זה ראה, למשל, הדברים אשר נאמרו בע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל, (נבו, 28.07.1998):

"...מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם... עצם הפגיעה בשוטרים היא החמורה, ולאו דווקא תוצאותיה."

בהתאם לענישה הנוהגת בעבירות מעין אלה, מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מצמצמת מאחריותה לביצוע העבירות, תולה את האחריות להתנהגותה על השוטר ולמעשה, אף שוללת כל אלימות פיזית מצידה. מאידך, בסיום תסקירו ממליץ שירות המבחן על ביטול הרשעתה של הנאשמת, משום שהבינה הפסול במעשיה. תמוה בעיני איך ייתכן כי שירות המבחן התרשם כי היא אינה נוטלת אחריות מלאה על מעשיה ובד בבד, התרשם כי היא מבינה את הפסול במעשיה. נראה כי דבריה של הנאשמת בבית המשפט הינם ניסיונה להיטיב את מצבה משחשה היא כי חרב ההרשעה מונפת מעל צווארה.

עם זאת, ניתן משקל מסויים לקולא לעובדה כי היא נעדרת עבר פלילי ומגדלת פעוטה בת שנתיים בגפה.

מששקלתי את כלל הנסיבות הדרושות לענין, אני גוזרת על הנאשמת:

4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל תעבור הנאשמת עבירה כלשהי שעניינה אלימות או עבירה כלשהי בה הרשעה.

על הנאשמת יוטל צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות, בהתאם לתוכנית השל"צ שגיבש שירות המבחן. מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי של צו השל"צ. באם לא תעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור את דינה מחדש.

עוֹתֵק גֵזֶר הַדִּין יוֹעֵבֵר אֶל שִׁירוֹת הַמִּבְחָן.

זִכּוֹת עִרְעוֹר כַּחוֹק.

נִיתֵן הַיּוֹם, כ"ה אֱלוֹל תשע"ה, 09 סֶפְטֵמְבֵּר 2015, בַּמַּעֲמָד הַצַּדִּידִים.